

VULGAARI PARVEKETERVEHDYS

Tony Laine

ntamo

Vulgaari parveketervehdys

Tony Laine

VULGAARI
PARVEKETERVEHDYS

ntamo

© Tony Laine 2013

ISBN 978-952-215-372-2

Ulkoasu: Tony Laine

Paino: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ntamo, 2013

ntamo.net

Q.Q.

"Tuolta saapuu Q.Q.!"

huudettiin vaikka hän oli jo lähdössä pois,
eikä siinä ollut mitään uutta.

Omana aikanaan häntä huidottiin muutenkin paljon
puisilla kepeillä,

ja

hän nautti samaa arvostusta kuin halvat prostituoidut,
kylähullut, juoppopapit ja muut narrit.

Kerrotaan että hänellä oli tapana pukeutua kahteen hameeseen,
joista toinen oli aseteltu kaulalle,
ehkei niinkään viitaksi eikä huiviksi,
vaan luultavasti hame oli kaulalla siksi, ettei hän piitannut,
mitä muut hänestä ajattelivat.

"Tuolta saapuu Q.Q.!"

huudettiin vaikka hän oli jo lähdössä pois,
eikä siinä ollut mitään uutta.

Omana aikanaan häntä huidottiin muutenkin paljon
puisilla kepeillä,

ja

hän nautti samaa arvostusta kuin halvat prostituoidut,
kylähullut, juoppopapit ja muut narrit.

Kerrotaan että mustalaiskaravaani kiersi kehää
hänen päänsä yläpuolella,
kun hän pysyi aivan nnhbmhiljaa.

Kuvittele myrkynvihreät Volvot ja

huterat asuntovaunut,
joita piti kasassa vain maalarinteippi, kitti ja lehmän henkäys.
Kuvittele ne pienoiskoossa.

Kuvittele hevosvoimat joka lähtöön.

"Tuolta saapuu Q.Q.!"

huudettiin vaikka hän oli jo lähdössä pois,
eikä siinä ollut mitään uutta.

Omana aikanaan häntä huidottiin muutenkin paljon
puisilla kepeillä,

ja

hän nautti samaa arvostusta kuin halvat prostituoidut,
 kylähullut, juoppopapit ja muut narrit.
 Kun häntä osoitti sormella, hän katosi &
 siinä samassa rytäkässä myös paikkakunta hänen jalkojensa alla
 yhdistyi naapurikunnan kanssa ja vaihtoi nimeä.
 ”Tuolta saapuu Q.Q.!”
 huudettiin vaikka hän oli jo lähdössä pois,
 eikä siinä ollut mitään uutta.
 Omana aikanaan häntä huidottiin muutenkin paljon
 puisilla kepeillä,
 ja
 hän nautti samaa arvostusta kuin halvat prostituoidut,
 kylähullut, juoppopapit ja muut narrit.
 Kerrotaan että hän keräili
 poisheitettyjä
 onnen sirpaleita,
 esim. vihkiraamattuja,
 ja kiskoi niitä perässään,
 milloin reen tai kelkan kyydissä,
 milloin pelkän köyden päähän kiinni sidottuna.
 Kunnes muuta näki.
 ”Tuolta saapuu Q.Q.!”
 huudettiin vaikka hän oli jo lähdössä pois,
 eikä siinä ollut mitään uutta.
 Omana aikanaan häntä huidottiin muutenkin paljon
 puisilla kepeillä,
 ja
 hän nautti samaa arvostusta kuin halvat prostituoidut,
 kylähullut, juoppopapit ja muut narrit,
 mutta vähitellen kuolemansa jälkeen hänestä
 muodostui köyhien puolustaja ja yhteiskuntakriitikko.
 Ja vielä myöhemmin, nyt:
 lapsikin ymmärtää,
 että hän oli poikkeusyksilö,
 boheemi taiteilija ja yksityisajattelija.

ASEISTAKIELTÄYTYJIEN KERTAUSHARJOITUKSET

On välttämätöntä järjestää aseistakieltäytyjille
kertausharjoituksia.

Me emme pelleile!

Me emme jätä soittopyyntöä emmekä läheta pullopostia.
Tiedämme että vapaaehtoisesti he tuskin saapuisivat paikalle,
joten haemme tai haetutamme heidät,

varoittamatta.

On välttämätöntä, että me hallitsemme aseita,
joista he kieltäytyvät.

Me päättämme.

Aseistakieltäytyjien kertausharjoitus
aloitetaan siten, että emme enää yritäkään
saada heitä järjestäytymään riviin, vaan annamme heille

polkupyörät.

Annamme heidän mennä, tuosta vain. Annamme
tuulen pörröttää hieman lisää heidän
jo entuudestaan vallattomia ja sekavia hiuspehkojaan.

Annamme

pikkukivien ropista,

rops, rops,

pyöränkumien alla, kun he polkevat.

Ja voi veljet! Kylläpä ne pojat osaavatkin polkea säästeliäästi!

Polkaisevat kierroksen, joskus toisenkin, mutta eivät enempää,

ja niillä vauhdeilla laskettelevat

niin pitkään kuin suinkin vain on mahdollista.

Annamme heidän lasketella, kaikessa rauhassa,

metsän siimekseen.

Siellä iskemme!

Viskomme näkymättömiä liito-oravia

— satakuussataakätisesti! —
aseistakieltäytyjien pyöriä kohti,
suoraan pintojen väliin,
kunnes he
oksentavat käpyjä.
Täysin säälimättömiä emme tietenkään ole.
Lopulta annamme heidän
palata kertausharjoituksiin.

YEE, VIELÄ LISÄÄ SITÄ JOUTAVAA JORINAA JOSTAIN HEMMETIN JÄNIKSEN JÄLJISTÄ!

Minulla on kaunis.

Rohkea lausunto, liian?

Jos elinkautinen olemattomuuteni päätetään keskeyttää,
joudun liemeen.

Oikeus voittaa aina.

Tuntuu ihan tiistailta, mikä kammottava ajatus!

Risun ääntä on hirmu hankala matkia.

Vaikka kaikki temppuni yritän,
selkärankani ei suostu napsahtamaan poikki.

Portti,

josta vain asiattomat kulkevat,

lukitaan yöksi.

Suppeaa matematiikkaa.

Järjen voi menettää vähitellen tai ykskaks.

Jos ehtii itse valita jommankumman tavan,
sitä sanotaan edistykseksi.

Pyryttää aivan xxxxxxasti.

Kerran kuolleet tietävät, että pyryn jälkeen

pyryttää pilven päällä.

Yksikään hankinta ei tässä hetkessä

näytä yhtä tarpeelliselta

kuin yksinäinen pipana lumimatolla.

Täydellinen pipana,

yksikään kädellinen ei pysty samaan,

ei edes taputtelemalla.

Jäniksen jäljet ovat ihmeen hyviä iskelmiä,

vaikka ne jatkuvat.

Jäniksen jäljet iskelmiä ja

vaikun tuotantoa korvakäytävässä jatkavat.
Jäniksen jäljet
suojelevat minua taiteelta.
Vain moukka voi sekoittaa keskenään
silikonikärmeksen ja avomaakurkun.
Minulle käy niin yhtenään. Olen mielelläni moukka.

En todellakaan välitä tietää,

kenen pomo

Angelina Jolien ja Brad Pittin
adoptiolapsesta tulee isona.
Hei,
jos kannanotto on sitä, että pitää
Team Aniston t-paitaa julkisilla paikoilla,
olen mielelläni mieletön.

Näen
samaa päiväunta, mitä puunkuori näkee.
Siinä on kestämistä ihan tarpeeksi.

Jäniksen jäljet sen kuin vain jatkuvat, pitkänä jonona.
Huimaavana jonona ne jatkuvat ja samanaikaisesti
tyynnyttävänä.
Jäniksen jälkiä on kuitenkin tässä ehkä turha kuvailla
loputtomasti.

Todennäköisesti niiden merkitys
on valtaisa.

TÄMÄ, TÄMÄ

Makaa

jyrkkäseinäinen,
jyrkkäseinäinen

lähiö. Tämä makaa
lähiö. Tämä,
tämä.

Tämä jyrkkäseinäinen lähiö,
joka makaa poikittain vihreällä ajoväylällä.

Tämä piilopaikka.

Erittäin tämä, tämä erittäin ja

harvoin. Mikä haavoittunut, harvoin näkee. Kuka kenenkin seurassa seisoo? Kuka ketäkin lietsoo? Jääkaapista puskee ensimmäisenä esiin masentunutta lehmänmaitoa ja liian ahtaasti kasvaneiden kanojen littuskaisia munia. Munankuorien vino pino (keittokomeron katseenvangitsija!) luovuttaa hanakasti tunnelmaa. Pino huojuu. Tuo hidas huojunta peittää alleen harmaan lattian kirkaisut. Tämä, tämä. Tämä kauhu on saatava dokumentoitua ja nopeaan levitykseen.

TONY LAINE (s.-71) on kangasalalainen runoilija.

Vulgaari parveketervehdys on tekijän toinen runokokoelma.

Esikoiskokoelma *Mäyräkoirakulkuetta odotellessa* voitti valtakunnallisen Runo-Kaarina -kilpailun vuonna 2009.

ISBN 978-952-215-372-2

